

„Istarska Rijec“
izlazi svakog četvrtka uveče.
Svakog drugog četvrtka donosi
literarni prilagod. „Mladi Istrani“.
Preplašta za tuzemstvo iznosi
15. lira na godinu, a za
inozemstvo 25. lira. Ured-
nik i uprava ista: Trst
(Trieste) — Via S. Francesco
d'Assisi 201. Telefon: 11-57

ISTARSKA RIJEĆ

Tjednik za nauku, gospodarstvo i politiku Istarskog Naroda.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari!“ — Narodna poslovica.

Oglasni stojje 4 lira

za svaki centimetar viseće
čitirin jednoga stupca. Za vise-
kratno izvršenje daje se znak
popast prema pogodbi. Plaća
se i utrožuje u Trstu. Dopis
se Šajlu uvedešta, a nesloga
spravi. Nefrankiranje se plana
ne primaju, a mokapi se po-
vrataju u u kojem slučaju.

Privrednik

Tako se zove društvo, koje je braći Srbi, osobito onima, što su živeli u mađarskom istoriju, donijelo mnogo blago-
slova. U Hrvatskoj radi na sličnom pro-
gramu zaslužni „Hrvatski Radnički“, o komu
smo već govorili u ovom našem listu. Da-
nas ćemo reći koju o „Privredniku“.

Što je „Privrednik“? — „Privrednik“ je
društvo, kome je svrha, da namješti dje-
čake u zraku i trgovinu. Braća Srbi uvidjeli
su davno prije nas, da nije svake dijete za
više skole, pa i kad bi bilo, ne bi se uvijek
za njega našlo u zemljama mjesto dočinjeno
govim studijama, i položaju. Narod ne živi
samo od činovnika i drugih školovanih
ljudi, njemu treba takovih, koji će podig-
nuti njegovo gospodarstvo, njegov imunitak
i blagostanje.

To može u prvom redu valjan obrtnik i
okretan i savjetan trgovac, dokako uz raz-
umno gospodara poljoprivrednika, kome i mi
posvećujemo najveću pažnju.

Lijepo će i korisnu stvar učiniti onaj,
koji namješti kakvog dječaka u kakav za-
nat ili dučan, ali time nije učinjeno sve. To
bi katkača značilo — baciti djeće medju
pandze kakovu bezdušniku, koji će od onog
djete učiniti sve prije nego li čovjeka.

Zato se društvo „Privrednik“ prije nego
li će nekom zanatlju ili trgovcu da pred-
aje dijete, dobro obavještava, kakav je
gazda i kakva je kuća, u koju bi imao da
dođe mladi način. Ako je gazda neva-
ljilac, a kuća nečasna, „Privrednik“ ne
pušta u nju svoje srpske dijete. Tek pošto
se uvjerio, da će dijete zaista doći u dobre
ruke, „Privrednik“ ga daje uz uvjete, na
koje mora gazda da pristane.

„Privrednik“ pušta dječaku na volju, da
sam odaberam zanat prema svojoj želji i pri-
rojenim sposobnostima. Ali i pri tome ima
„Privrednik“ svoju odlučnu riječ. Ne će on
da namješti dijete, koje mu se ne čini sa-
svim zgodno i državo.

I tako to ponekle odabranu dijete dodje
u ruke čovjeku, u koja ima „Privrednik“
mnogo pouzdanja. Ali niti kako čestit i va-
ljanj bio gazda, „Privrednik“ i nadalje bud-
nim okom pazi i nad njime i nad malim
šerđom. I tako se događa, da gotovo svakih
osam dana dolazi koji „Privrednikov“ po-
vjerenik, da vidi, kako se vlada mladi
namještenik prema gazdi, a kako gazda
prema njemu. Vidi li, da nešto nije u redu,
iznese stvar na sjeđnicu, i tad se istražuje,
gdje je krivnja: ako je na gazdi, odumze-
nu se segreta, ako je na šerđtu — javi se
odmah roditeljima ili njihovim zamjeni-
cima. Uopće „Privrednik“ stoji u nepr-
idučnoj vezi s roditeljima ili skrbnicima onih
segreta, što ih je on sâm namještao pa ih će
stvo obavešćuje o napredovanju njihove
djece.

No ni tu ne svršava briga „Privredni-
kov“. On hoće pošto po to, da od onog
mladog segreta učini valjana zanatlju ili
trgovcu. Zato osnova i raznim mjestima
Zadruge za štendžu i kredit. Takeve su
Zadruge samo za omladinu. Ona ulaze u
njih svoje prištine, pa omladinci, koji su
već od djetinjstva pokazali smisao i volju
za štendžu, dobivaju kasnije kod iste Za-
druge i kredit, koji im služi, da mogu samo-
stalno raditi.

Ali „Privrednik“ ne pušta svoga gojencu
jos ni tada iz ruke. On mu ne ostavlja na
volju, da otvara radnju ili trgovinu, gdje
mu se prohitje, već geje ne potreba takova
zanatlji ili trgovca i gdje će mladi trgovac
ili zanatlja moći lakše da napreduje. Kada
pak onaj mladi postane samostalan gazda,
i on se svoje strane ulaze sve svoje sile i
svu brigu, da za drugu djecu učini ono,
što su oni prvi učinili za nj.

Tako rade Srbi danas, a tako su radili
i onda, kad su živjeli u istoriju i — može-
te reći — da im je taj njihov rad i najviše
pomagao, što su mogli da se održe.

„Privrednik“ se do sada bavio samo s
namještanjem srpske pravoslavne djece.
No kako je u braće Srba grad široka, a ne
tjesna kao u našim Latinolazicama, i kako
su oni duboko proniknuti onom našom sta-
rom: da je brat moć, koje vjere bio, to
će, uvereni smo. „Privrednik“ protegnuti
svi rad i na drugu svoju jugoslovensku
braću, a time i „Hrv. Radnički“ olakša nje-
gov hvaljestrveni rad.

Mi pak učimo od njih, kako treba da ra-
dim, hocemo li da se održimo.

Ne upropošćujte svoje domove! DOPISI

„Istarska Rijec“, u kojoj seljak opisuje
svjeće boli i patnje, nema skoro nikada jed-
nu radostnu vijest, jer se ljudi odasvad
tuju u očajno stanje. Svadje je zlo, nigde
dobro.

Teško je čovjeku pri srcu, kad pomisli
na patnje tisuća i tisuća našega seljačkog
naroda, a još teže je, kad udje u našu zapu-
štenu selu i posmatra neprekidne bora-
raca, žena i djece, kako jedva životare i
kako po najvećoj sunčanoj žeri kopaju
zemlju, te je natapaju svojim znojem, a žu-
ljeve im ruke već drhku za prekomjernog
rada. Seljak se mnogo muči, mnogo radi,
ali svejedno mu zemlja ne nosi ončiko, ko-
liko mu treba za prehranu njegove po-
rodice.

Osim toga našeg seljaka muči i druge
nevole. Nesnosni porezi, slabje ljetine, po-
manjkanje hrane i druge nezgodne tjeraju-
ga danonice na rub gospodarske propasti.
Jadnik traži pomoći, ali prave pomoći ne
može da nadje. Lihvari mu pružaju novac,
samo da ga iskoriste i zasužne.

Ali naš seljak to kao i da ne vidi. On će
se putu juri u propast i bez potrebe. Evo
dokaz:

Ako idete u nedjelju u naše crkve, od-
mah ćete opaziti, da je naš seljaci svijet
kreunu strampiticom. Okreni se lijevo,
upropošćujte svoje domove, koje su vam
okolo njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite se!

Držite se svoje stare, narodne nošnje! Ne

biti iz oka ili iz boka.

Šta će toga nastej? — Veliko zlo. Knes-

tinje propadaju, a jadna djeca moraju po-

svijetu „tribuhonu za kruhom“, dok se na

oko njihovog pradjedovskog ognjišta
okupljaju tudjinci!

Krajno je doba, da se tome stane na put.

Roditelji, mladići i djevojke, opametite

U Opatiji je jedna gospodija izgubila jednu skolajnu biseru od vrijednosti od 700 tisuća lira. Tko je nadje i u njoj dozne, dobit će 100 hiljada lira nagrade.

Ja ne idem, da je tražim, jer da je slučajno i nadjem, one bi se *perle* sigurno pretvorile u fazol... Takove sara je sreća.

Danas, u nedjelju, otvorila se i druga izložba. To je ona na Mlaki — od vina, likera i drugih glikonija. Već sam se bio spremio, da idem i ja na otvorenje te izložbe. Kad li se najednom stvoriti pred mnom Ninetta, pa će mi:

— Hole brzo na Skočić, pa čete vidjeti još niste videt?

— A što to?

— Onde vam je jedna treta eksponicija, Pokušaj jednu dvojku, ka peza 265 kili.

Caskon sam bio neodlučan: nisam znao, kome da privolim carstvu. Najzad sam otišao na Skočić.

Tamo sa zaista naša djevojka od 265 kilograma. Znjoš je sirota, kao kakva mučenica.

Prava holokausta! Rokac.

IZ OPATIJE.

Riječka *"Vedetta d'Italia"* donijela je ovih dana jedan poziv na ovđešnje fakšte, neka nadju načina, da se odmah odstane *"studija i egočitina"* mreža, koja da se još krene po raznim opatijskim kućama. Sastavljao onog ultimatumu navodi, par njemackih imena i de-setak naših, među kojima i jedno staro opatijsko obiteljsko ime, koje bi se također — po Belušu onog sastavljava — moralio prevesiti na italijanski.

I stara raja riječ *"Slatina"* uvelike ga bode u oči i ljudi se na direkciju tramvaja, što ne može na svoje tiskanice naziv *"Bago Savoia"* mjesto — *"Slatina"...*

Franceskini naziva ne spominje, premda ih ima ljepe broj, kau *"Eremitage"*, *"Belle Vue"*, *"Mignon" itd.*, ali će zacišće doći i oni na red.

Opatija nije sreća — Opatija je Evropa. Sto će vanjski svjet, ako se uistinu izvrši ovaj novi atentat na razne naše i tude nedužne napisi?

Oni, koji ovduče vedre i oblače, morali bi znati, da u svijetu ima mnogo italijanskih nacija i nacija i da budu narodi, medju koje spada i jugoslovenski. Štuju i štite te nazive napise, i da bi neizmerno želosno bilo, kad bi i oni bili kakogod primorani, da vraćaju Šilo za ogolj.

IZ KRUBNINA.

Kao da se Priroda ove godine s nama izrujava. Nije joj dosta, što nam poslala peronoforu i lug, da u većini vinograda poharaju plod, već nas iz svakog oblača stono se pojaze, podari i sakoni tuče. Uoči se već nekoliko puta dogodilo, pa ponovi li se jošte, bit će moći svim vinogradarijedini: i učeni i učenici, marljivi i nemarni. Blizujuća *"abendina"* malo nesvesli.

No ipak imamo neko veselje. To veselje daje nam spoznajne, da se u nas u čudoređu, iako polako i to stalno, kreće na bolje. Nekada su u našem bile dvije gostione, nedjeljom uviđak puno. Sad je samo jedna, a ta je skoro uvijek prazna. Nedjeljom vidiš u njoj po nekoliko mladića, koji *"brisikulaju"*, i to sve, Pijanstvo je, hvala Bogu, u našem prilično rijeđak gosi. Kô pak znade, da već do zla, što se po našem selima događa, ima izbor vaš pijanstvu, razumjet će našu tvrdnju, da smo se poboljšali.

Na našem je selu doduće jošte onaj slab glas iz prošlosti, no to nije pravedno. Ovo ćete se dogoditi u prošlosti, ne smje vredjeti za prosvrivanje sadašnjosti. Ne se pak nisi susperi nadaju, da će biti ono staro ima, što je bilo nekada na Krubcima, pomoću njih da izuzeče iz zla, koju ih je zavjeli naestreti pijanistov. Muže se na sve načine, da i nas mladje oocene pred svijetom i da opravduju razbojstvo što su ga počinili na nedužnim našem mladiću.

IZ BRSEČA.

Dne 23. pr. m. dogodilo se je kod nas nešto, sasvim nepoznatno t. j. da je naš načelnik s jednim drugom bio ušpen od finansijske straze. Pošto se je odmah nakon dolaska *"uspišenka"*, t. j. načelnika i Simuna Galovića, u Volosko, caserdi u nizozamsku i da nije bilo razloga za kazneni postupak, bili su pušteni na slobodu bez ikakvih daljinskih posljedica.

Dužnost nam je spomenuti, da se je kapetan od finance, čim je doznao za stvar, zauzeo da se odmah riješi, i u tome se je ponovo sasvim objektivno, razborito i susrećivo. Evala mu! Buduci da ovakvotog događaji mogu imati žalosne posljedice, bilo bi poželjno, da službeni organi poznađu naš jezik, a da nastoji upoznati i našu morni i poštenu slavensku čud.

PODLISTAK

I. M.—VIC:

Rad i prosvjeta

[Nastavak.]

Pravo je čudo što se sve marljivošću i razdom dade poštiti. Sve ljeptje, umjelost, izumi i prosvjeta, sve što ga vodi uviđak ljepljsem cilju savršenog živila, a potom i potpunoj i pravoj sreći — sve je plod same rada i truda. Sva divno i lijepo što oko sebe vidimo i što je čovjek radom stvorio dokazuje nam, da je samo u radu i naporu živila moći naći sreću. Jer sve novo stvoreno, svaki plod tečkoga rada najlepše u žilah može da dade čovjeku, koji je radio, a taj je užitak onaj pravljem.

Ljude, koji ne poznaju blagoslov rada treba žaliti. Nešto se ne može prispopobiti o osjećaju, koji imamo — da kako nam je uspio! — težak rad, iako smo sa znojem svršili jedan posao. Taj je osjećaj nadživljaju počelo za daljnje napredovanje i ustrajnost po konačne svrhe.

IZ MARČANE

Ne sjećamo se, da smo ikada imali slabije godine, nego što je ova. Uslijed prevelikih projektova kisa pojivala se na vinovoj lozi prenosopora u tolikoj mjeri, da je uništila sav ovogodišnji prirod grloža. Uz to će dogoditi prirod biti mnogo slabiji, jer su mladice bolesne.

Kad se uzme u obzir, da je naš seljak živio ponajviše od priroda, što mu je bio nosio vinograd, onda je tako pojmuti, kako je fatalna ova godina za našeg seljaka. Mnogi se je seljak zadužio, u nadu, da će prodati vino i platiti dug, mnogi je tako da dug uzeo sumpor i modri galicu, a eto da ga nuda prevariti, jer vina neće biti. Osakale će on placati visoke poreze, kada nema ni za hleb!

Dok je Marčana prošle godine učinila preko 2000 hl vina, ove godine neće ga učiniti ni 100 hl. U tom pogledu trije naše selo minimalnu štetu od 4—5.000.000 lira.

Kukuruz nam je propao uslijed suše, koja se pojivala u posljednje vrijeme.

Nema godine, a da našo selo ne pohodi suša, a s njom i nestajša pitke vode. Imamo manjeni općinski zdenac, iz tog se dvaput na jedan dječji ljudima određena kolitina vode. A osakale druge dane ljudima pitke vode? Iko imade zdenac, nješi lako, a drugi moraju kao blago na lokvu, da utaze sedi. Zalosno, ali istinom! Kamo sreće, da bi bar jedna lokvija bila rezervisana samo za ljudi! Ali ni toga!

Već svijetljeno, ljudi i voli, komi i magarcici, svi iz iste lokve. Voda znade bita žuta od životinjskih otpadaka, a u vodi pliva bezbrojni životinjski i bakteri! Takva je naša sreća i u tom pogledu!

Kad već nemamo zde vode, trebalo bi sagraditi novi i veći općinski zdenac, iz tog će smotci moći svakog dana u užinje čiste vode ili neki se *"Kupan obzida"* i strogo rezerviše samo za ljudi.

Da ima Marčana svoje općinsko upravno pravilo, bila bi laka stvar, da se to pitanje riješi. Ali kad nam je Vodnjan uzeo administraciju, dužnost je njegova, da se za nas i brine, a nasemo okorišćuje.

Nekad je Marčana — što se tiče čistoće i ljepote cesta — bila uzor-selo. Danas su naše ceste usred sela prav kanali, kuda voda, teče. Negda cesta naša *"Placa"*, danas je puna kameja i neuredjena. Zar baš nikoga nema, koji bi se briuno za naše selo? Šta radi cestovni odbor?

Još koji mjesec, i sva će mjesta Istre biti opskrbljena električnom strujom. Glavni električni vod, koji dolazi iz sjeverne Istre, prolazi preko Pazina, Žminja i Vodnjana u Pulu. Od tog glavnog voda ići će sporodni vod i postri "kao žile po tijelu". Vodnjan je već dobio električnu rasvetu, pa nas zamira, da li je Štivo Vodnjan poduzeo i za svoju podopćinu Marčanu.

Imati električnu struju u mjestu, to je danas velika sreća. Marčana je veliko i prometno trgoviste, a od Vodnjana je udaljena za samo 8,8 km. Električna bi se struja dakle lako i u neznanatom trošek dovela u Marčanu na običnim telefonskim stupovima. Uverjeni smo, da bi sve oblasti, sve trgovine i industrije, a i svijet posjetnici uveli u svoja obitovališta električnu rasvetu.

Kao bismo imali električnu silu na raspolaženje, razvili bi se kod nas još koja grana industrije, jer je Marčana bogata drvima, a imati i prvorazrednog gradjevnog kamena. *"Drustvo za proizvodnju elektricitete"* ne bi time bilo u gubitku, već obratno, a držimo, da tom državstvu, nije cilj da električnom strujom uskrbi samo gradove i mogućnosti, već mu je cilj da usreći i soli i da pripomogne razviku industrije svogdje i u svakom pogledu.

Zivo preporučamo našu općinu u Vodnjanu, a i našim oblastima i obrtnicima u Marčani, da se svim silama zaustavu kod *"Drustva za proizvodnju elektricitete"*, da se i Marčana opskrbi električnom strujom.

Maknimo se sada, dok je doba, jer bi inače moglo da bude prekasno!

D. D.

IZ PULJSTINE.

Cijemo, da je svuda bilo obilato kiše, ali kod nas još uviđek ni kaplj. Već su prošla puna dva mjeseca, da nema te blažene kiše. Šve su lokve i bare suhe, a bojimo se za jesensku pada, da neće biti dobra. Kukuruz je razmjerno ranije dozorio, ali ga neće biti mnogo, bas radi nesreće, dugotraje i dozoruje suše. I grždaju dozore ranije nego obično, ali ga nema govoriti, istom *"za zobati"*, kako vole naši seljaci. Konobe će ostati prazne, pa ćemo biti liseni jednog od glavnih produkata. Zlo je i naopako!

Jedino rad, ozbiljan i stalno određen, po-daje nam unutarnji mir, što ga radja čustvo savijestnog izvršavanja današnjosti. Pobuduje u nama samovrijesti naše vrijednosti, ponos i stavljanje same sebe. A to su sve darovi osobite i procijenjive vrijednosti, donosi ih sami rad, a nemogu se kupiti blagom cijelog svijeta. Samovrijest i misao, da smo *"pak za nesreću"* daje nam volju za stvaranje, čini da postajemo odvazni i da se pouzdajemo sasvim u sebe. U radu crpmo uviđek novu snagu i okretnost, da ne podlegnemo uzboru s poteskoćama i zaprekama živila, dok nas nerad olupljuje, slabili čak dovodni na slabu stazu. U nastojanju i namjeri težnji za bezbrinjeno dobitkom i za životom bez rada, živi proletstvo. Pravo je uživanje, koje donosi rad, jednako za nadničaru, težaku, radniku, koji radi tjelesno, koliko i za onoga, koji radi duševno.

U životu je nužno mnogo, vrlo mnogo rabi. Dobro i istina same su u radu.

Nista nema vrednijeg na ovome svijetu, ne-ma veće ugodnosti u něm za čovjeka, kome je imao u umu, što je sam svojin teškim

radom učinio. Nista čovjeka ne čuva tako da znači da je dosta, kršna i neplodna. Ali su starci

Grci bili vježdani i racnici trudili su se za

IZ RASPORA.

Velika nezreća i žalost, — 430 m podzemljem. Oluja — Dvojica poginuli.

Odmah pokraj sola Raspora u Cittarij nalazi se takozvana Ženkana jama. Domaćini su se malo kada brigali za nju. Jedina skrb im je da tko ne padne unutra.

Prošle godine dodjeljio u ove krajeve mnogi izletnici. Završile u jamu i od onda posjećuju sve češće našu kraljevinu Cittariju. Društvo je: Società Alpina delle Giulie uzeo onaj prostor u najam i putodiole sve potrebno, da za-ustavi.

I zbijla 24. augusta dodrncalo je 10 turista sa svim mogućim oruđjem, da idu ujamu. Pripremili su trajale 6 sati. Za taj posao učeli su za pomoć i 5 domaćina. 4 sata u noći su silazili sve dublje i dublje. Kad li na jedanput oko pola noći dođe velika oluja. Vjetar je žvirao i tresao se živim i mrtvim. Sve je bilo u užasnoj gmljavini i neprestanom blijesku. De-bele kapi, a onda mlazovi vode iljo se je na ovu crnu zemlju. Sve se je živo posakrilo. U jamu navališe voda sa svim strana. Trgala je sobom zemlju, drvje i kamenje.

Strah i trest; užas i skripanje zubi u jamu. Telefonske žice se pretrgale. Inženjer i jedan turist s trojicom domaćina su se teškom momku izvukli iz jame tekar drugi dan na 25. u zori, gdje ih je netrijevčiščko skoro čitavo selo. Nastalo je krlik i jagatnica, kada nije bio vidjeti dvojice domaćina i 8 Tršćana. Kamioni odjurili odmah u Trst te vratile se s novim lju-dima i oruđjem istoga dana popodne. Na večer tražili su u jami, svoje drugove. Lukuski automobili i kamioni jurili su čitavu noć na mjesto nesreće. Bilo ih je okolo 20. Ujutro 26. pr. mi počeli su uži pomoći hodati van Tršćani. Bilo je žalosno pogledati ih. Svi izmu-nici, mokri, u strahu i grozici. Okolo 11. ure došlo je svih 8 Tršćana van. Uzduhuće milo, kada ugledala opet svjetli božje. Bili su 430 podzemljom 30 sati.

Nesrećne žrtve postali su dvojica domaćih mladića; Božić Blaž i Božić Karlo. Ovih dana izvadili su Blaža Božića, dok Karla Božića nisu još uspjeli da izvadu. Sve blizu i daljnog okolice potresla je ta nesreća. Rodnini pokojnika izrazili su svoje sa-čestice, a milim pokojnicima miran počitlj....

IZ PULE.

Ne treba, da uviđek naklapnimo iste stvari o nezadignjivo veličini i sjajnosti našeg grada. Tu sada samo pusta sjećanja i uspomene. Sada je položaj posve drukčiji u svakom pogledu. Mrtvilo, veliko, i svaki općo mrtvilo. Bespolica većeg nego igdice, jedu od hiljada i hiljadu ljudi, što je bilo zasploeno u arsenalu danas nema ništa. I to su opet same priče, negda bilo, da spominjaju, veli na bističarski zemljari. Korzom je nekada vrvalo svila sna na-rodova, a sada se hvala Bogu ne treba grati, a trgovci te na ulici zaustave i zovu, da ku-piši nešto, samo da prodaju, već oni, da bazu-njam sušinu i takske plate. U ostalom za-vorio se u zadnje doba dosta ducana, koji je radi slabog prometa, ne mogu nikakve izdržati. Mnogo se dučanima preselilo, već se u Trst i drugu tlobuhom za krovom. — Pričale su i govorilo na svu usta, da će se otvoriti jedna, tvornica cementa. U to su im bili odvjeti i neki strani čimbenici, da ustanace ugovor, da će se ona započeti sa poslom. Do sada i od toga nema ništa. Še diže, ma ne žele male lingve... rečao bi jedan ovđenju-hu-moristički list.

Inače se sada popravlja glavna i stolna crkva *"Duomo"*, koja je, kako znate, bila izgorjela. Već se mnogo, toga restauralo, i postoj opredavanje, nuda da će u kratko dobiti sve gotovo. Bože da!

IZ KANFANARA.

Uzalud smo se mi mučili i trudili cijelu godinu u našem polju. Pô ure nebeske šibe nam je uništio sve naše dobro, i svi našu nadu. Polja su nam i vinograd, kao kastno u zimi.

Već sada sa strahom i trepelinom gledamo onu grđnu zvjer, a to je — glad, koji nas sârguje, čeka očeve zimre i proljeće.

Što je glad, znade samo onaj, koji je bio gladan.

I zato molimo mjerodajne oblasti, da štogradi prikrje, da ne budemo barem umirali od gladi. Načemo se, i u toj nad: živimo.

dobitak nije pravi dobitak, ako nije radom i poštenjem trudom zaslužen.

Rad je glavnica, koja nikad ne ponestaje. On je korisnici od bogatstva. On je nezivči-jač, ali je ujedno i živac. Živac je lječnik, ali je lječnik, neka pusti te razgrov. A

financijeri, ki ne znaju ni strel besed: hrvatski, misleli su, da je proti njim rekao — skočili su i dal-

su zatočavat podestata i još jednega nase-

Luca i Mara.

A black and white illustration showing a man and a woman in a kitchen. The man, wearing a cap, is standing and talking to the woman, who is seated at a table. There are various kitchen items like a chair, a table, and some containers in the background.

Mara: Si dobila kakov glas?

Luca: Justo ov hip su mi prinesli talagraf. Mara: Hvala Bogu! Već sam se počela bat, da im se ni za pripeti. A, za pišu?

Luca: Da su arivali va Novajorce zdrav-kako ja je da su tamo bili primjene. Neki su ih principi. Naši su ih oteli zadavati od dragosti. Po celem grade da su ih nosili, kako grijaju.

Mara: Češ mi verovat, da ti po mane gredue sve sami srhi...

Luca: I još pišu, da je Novajorka jak velik grad i da bivaju va jednoj strahovito velikoj kući, na četvrtdeset i šestem pode...

Mara: Majcice Božja s Trsata! Kada sam pomislili na tu visinu, valje me mraviti pasuši i sve mi se va glave vije! Pišu još ča?

Luca: Da na znaju, kada njih je glava, da ih zoruu na sve strane: neki na obdu, neki na večer, a neki na punć. To da ni prstom u vhu!

Mara: A ter ni!

Luca: Ma oni da te poči najpre na grob pokojnega Wilsona i pokloniti mu se. I neki na još stvrti g. Miserija neki su imeti košći. A ni pišu drugelj, ni pun bolje. Mizerija — nevo-lja. To bi njim trebalо valje javiti, neka i drugem povедaju, kako nam je teško.

Luca: To nam i oni prepričuju, i pišu neka njim javimo sve, ča se doma do-gaja. Tako sam ja već počela pisat onu stvar u Brseču.

Mara: A ča to?

Luca: Če ne znaš? Va Brsečet ti je nebore financa imela jednega dvega pasa.

Mara: A znam, znam; to je on divi. Pas je raskinut nekemu ovcu nekemu janjanu; ca i kega su se svj baši, zač je grizai sve, ca bi mu pod zubi pršilo.

Luca: I brižni ljudi su se jednu večer tužili na tegu projektiču pasa, a financijeri, ki su to poslušali, jadili su se jako, a podestat, vredni g. Velčic, ki je to i zato, reča je ljudem, neka pusti te razgrov. A

financijeri, ki ne znaju ni strel besed: hrvatski, misleli su, da je sve zlato i srebro u našim uka-nu i znanju, da im se u danas svjeti divi. A postigli su to neumornim radom, razvili su sive svoje najbolje sile i svladali sve, pa i najveće smetnje.

Stari su se Rimljani: od malog narodice udigli do najveće snage i moći, da su napo-sljevi vladali čitavim svijetom. Povjesni-či žokazije, da su oni mnogo puta bili na rubu propasti, ali ni krajnjem nevolj ne klonju duhom, nego srčano i odvražno, uzdu-jici se u se svlađaše i otklonio svakog zlo.

Moramo znati, da je sve zlato nasto-jivo bilo osnovano na nepravednom temelju — i to je žicljene bilo načudreno i njihovo s eje carstvo napokon raspalo. — Dokaz je to samo, da se sve što je gradeno na mate-rijalnom i neplenitom dobru, u temelju za-sladama i za bogatstvima ruši: da se

svoje trame i više vrijednosti.

Jezik i naracije.

Nedavno je italijanska učiteljska smotra, «La Scuola Italiana Mod.», donijela pod gornjim naslovom zanimivo članak, u kojem se medju inim čita i ovo:

Znameniti sveučilišni profesor u Bolonji, g. Aceri, držao je italijanskim učiteljima jedno vanredno zanimivo predavanje. U svojem je predavanju ustvrdio, da se apsoluto ne smije zahtijevati od seljačke i radničke djece, da zaborave svoj dijalekt, jer da to može samo da skodi. Svoju tvrdnju potkrpao je ovim razlozima: 1. da dijalekt daje kriterij naravnosti u govoru i pisanju; 2. da dijalekt nadmašuje izražajna književna jezik; 3. da dijalekt imade jezgovitijih izraza od samog književnog jezika.

Te tvrdnje zgodno popunjava drugi pedagog, Lombardo Radice, koji piše:

«Dijalekt je živi jezik, iskren, jezik učenika, zato jedina polazna točka u jezičnom poučavanju».

Tako sudi g. Lombardo Radice. Njegov sud je posve pravedan. Tako sude svi znameniti pedagozi. Zato i vi, gospodari naši, hocete da se djeca' italijanskih roditelja poučavaju u vašem jeziku pa bili oni Jugoslavij, Francuskoj, Africi, Americi itd. Tako valja. Svijet vas radi toga mora da poštuje.

Dovoljili ste ā Arapima, afričkim kolonijama da im se djeca' pećučaju u njihovom jeziku, pa treba da dozvolite i nama. Ta i mi smo ljudi. I naša su djeca bistra kao i vaša. I mi ljubimo svoju djecu, kaošto vi ljubite svoju. Hranimo svoju djecu u potu svoga lica, svom teškim radom. Točno plaćamo sve poreze u novcu i krv. Pred Bogom odgovarati ćemo za svoju djecu mi, a ne vi. Vi nas učite, da je moguće djecu uzgajati jedino u materinskom jeziku. Žato dajte nam barem tu mogućnost, da se i naša djeca poučavaju u svojem materinskom jeziku. J.

Kad se ljudi ne razumiju...

U mletačkom listu *La Gazzetta di Venezia*, br. 225, od 22. augusta o. g. čita se medju drugim i ovaj dogadjaj:

U petak u veče oke 9 sati izlazio je iz jednog dučana ispod «Procuratie Vecchie», neki Srbin imenom Filipović Petar od Save, 42 godine star. U isti tas ulazio je u dučan i neki Stefan Nello iz Lecce, koji, čini se, da je gurnuo Srbinu, a Srbinu, da mu ne ostane dužan, gurnuo i on njega veleći, francuski, da onakle ne postupaju uglađeni i kulturni ljudi. Stefanu nato odgovor, neka govoriti italijanski, no Filipović privrati i opet franceski napominjući da on ne umije govoriti nego srpski, francuski, i njemački. Stefanu, koji ne zna francuski, nije ga razumio, pa će je držao, da ga je Srbin uvrijedio, te on podigne batnu i udari Srbinu po glavi. Srbinu to nije ni najmanje smelo, te ti on Stefana tri puta sakrom tako žeštio, da se ovaj svojim batinom nije više mogao da brani. Medutim Srbin se kao pomamio, pa je Stefanu u-oteo i batnu i lupao njome gdje je dosegjeva, a drugi se branio, kako je mogao.

Oko njih sakupili se sile svijeta, a došle i straze, pa ih rastavile i odvele na policiju. Tu su se ona dvojica izmirila, ali dok su se ono vani natezali, neki je treći učinio. Taj treći bio neki neznanac, koji je Srbinu oteo torbu i što je u njoj bilo — svega skupa nešto oko 400 dinara. Filipović je izlazio, da mu se to nadoknadi, i Stefanu mu zaista isplati tluješta lira...

Klana — samostalna općina.

Vlada je, konačno uđodovljila jednodušnom zahtjevu općinaru, koji je bio podupruti i od općinskog vijeća Matuljku općine, koja je pristala, da se Klana od nje odcepi i postane samosvojna. Mi se sređemo radujemo sa Klanjcima, koji su postigli što su želili. Neka samo budu uvijek sloboti i neka imadu na umu, da je općinska brigda jedna velika i teška brigda, puna odgovornosti, a ako se mudro ne upravlja, komesar je odmah za vratom; tad bi u opasnosti bila i suma i dizep svih općinara. A kako će s tajnikom? To je jedno važno pitanje, jer ako dodje na to mjesto čovjek, koji nije našeg roda i jezika, eto ti odmah stranke i nesloge. Čuvajte, braćo, vašu općinu — kao oči u glavi, i upravljajte njome razborito i pošteno, da budete uzor i dika našima, a poštovan i uvaženi od oblasti. Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.

Prijećujemo na koncu, da se je za tu stvar toplo zauzeo bivši poslanik dr. Stanger, koji ju je kasnije povjerio drugu, Wilfanu, kome je eto uspjelo da ju privede kraju. Tako su eto Klanjci zauzimanjem svojih poslanika dosli do općine, za koju su se borili pola vijeka.

Vjenčanje.

Jučer se je vjenčao u Trstu g. dr. Janko Vovk, urednik «Edinosti», sa gospodnjicom Idom Della Savia, učiteljicom slovenačke privatne škole u Trstu. — Cestitamo!

Svega po malo**Željezničke nesreće u Americi.**

Kod Granite u Coloradu došlo je do sukoba vlakova, kojom je zgodom bilo dvoje mrtvih i 75 ranjenih, od kojih 15 teško.

Interesantan izum na području avijatike.

Javljuju iz Londona, da je osam prispolj engleski kapetan Robert iz Sidneya sa svojim izumom, koji će demonstrirati da se apsoluto ne smije zahtijevati od seljačke i radničke djece, da zaborave svoj dijalekt, jer da to može samo da skodi. Svoju tvrdnju potkrpao je ovim razlozima: 1. da dijalekt daje kriterij naravnosti u govoru i pisanju; 2. da dijalekt nadmašuje izražajna književna jezika; 3. da dijalekt imade jezgovitijih izraza od samog književnog jezika.

Te tvrdnje zgodno popunjava drugi pedagog, Lombardo Radice, koji piše:

«Dijalekt je živi jezik, iskren, jezik učenika, zato jedina polazna točka u jezičnom poučavanju».

Tako sudi g. Lombardo Radice. Njegov sud je posve pravedan. Tako sude svi znameniti pedagozi. Zato i vi, gospodari naši, hocete da se djeca' italijanskih roditelja poučavaju u vašem jeziku pa bili oni Jugoslavij, Francuskoj, Africi, Americi itd. Tako valja. Svijet vas radi toga mora da poštuje.

Dovoljili ste ā Arapima, afričkim kolonijama da im se djeca' pećučaju u njihovom jeziku, pa treba da dozvolite i nama. Ta i mi smo ljudi. I naša su djeca bistra kao i vaša. I mi ljubimo svoju djecu, kaošto vi ljubite svoju. Hranimo svoju djecu u potu svoga lica, svom teškim radom. Točno plaćamo sve poreze u novcu i krv. Pred Bogom odgovarati ćemo za svoju djecu mi, a ne vi. Vi nas učite, da je moguće djecu uzgajati jedino u materinskom jeziku. Žato dajte nam barem tu mogućnost, da se i naša djeca poučavaju u svojem materinskom jeziku. J.

Kad se ljudi ne razumiju...

U mletačkom listu *La Gazzetta di Venezia*, br. 225, od 22. augusta o. g. čita se medju drugim i ovaj dogadjaj:

U petak u veče oke 9 sati izlazio je iz jednog dučana ispod «Procuratie Vecchie», neki Srbin imenom Filipović Petar od Save, 42 godine star. U isti tas ulazio je u dučan i neki Stefan Nello iz Lecce, koji, čini se, da je gurnuo Srbinu, a Srbinu, da mu ne ostane dužan, gurnuo i on njega veleći, francuski, da onakle ne postupaju uglađeni i kulturni ljudi. Stefanu nato odgovor, neka govoriti italijanski, no Filipović privrati i opet franceski napominjući da on ne umije govoriti nego srpski, francuski, i njemački. Stefanu, koji ne zna francuski, nije ga razumio, pa će je držao, da ga je Srbin uvrijedio, te on podigne batnu i udari Srbinu po glavi. Srbinu to nije ni najmanje smelo, te ti on Stefana tri puta sakrom tako žeštio, da se ovaj svojim batinom nije više mogao da brani. Medutim Srbin se kao pomamio, pa je Stefanu u-oteo i batnu i lupao njome gdje je dosegjeva, a drugi se branio, kako je mogao.

Oko njih sakupili se sile svijeta, a došle i straze, pa ih rastavile i odvele na policiju. Tu su se ona dvojica izmirila, ali dok su se ono vani natezali, neki je treći učinio. Taj treći bio neki neznanac, koji je Srbinu oteo torbu i što je u njoj bilo — svega skupa nešto oko 400 dinara. Filipović je izlazio, da mu se to nadoknadi, i Stefanu mu zaista isplati tluješta lira...

Klana — samostalna općina.

Vlada je, konačno uđodovljila jednodušnom zahtjevu općinaru, koji je bio podupruti i od općinskog vijeća Matuljku općine, koja je pristala, da se Klana od nje odcepi i postane samosvojna. Mi se sređemo radujemo sa Klanjcima, koji su postigli što su želili. Neka samo budu uvijek sloboti i neka imadu na umu, da je općinska brigda jedna velika i teška brigda, puna odgovornosti, a ako se mudro ne upravlja, komesar je odmah za vratom; tad bi u opasnosti bila i suma i dizep svih općinara. A kako će s tajnikom? To je jedno važno pitanje, jer ako dodje na to mjesto čovjek, koji nije našeg roda i jezika, eto ti odmah stranke i nesloge. Čuvajte, braćo, vašu općinu — kao oči u glavi, i upravljajte njome razborito i pošteno, da budete uzor i dika našima, a poštovan i uvaženi od oblasti. Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.

Prijećujemo na koncu, da se je za tu stvar toplo zauzeo bivši poslanik dr. Stanger, koji ju je kasnije povjerio drugu, Wilfanu, kome je eto uspjelo da ju privede kraju. Tako su eto Klanjci zauzimanjem svojih poslanika dosli do općine, za koju su se borili pola vijeka.

Vjenčanje.

Jučer se je vjenčao u Trstu g. dr. Janko Vovk, urednik «Edinosti», sa gospodnjicom Idom Della Savia, učiteljicom slovenačke privatne škole u Trstu. — Cestitamo!

Izgorila selo.

Kako javljaju iz Šipa, u kočanskom srezu, izgorjelo je selo Marićane. Djeca su se igrala žigljama i zapalio se plast sijena. Jak vjetar neglo je raširo požar, koji je zabavio prve kuće i takovom se brzinom raspratio, da ga prosto nije mogao da spasi svoje stanovište. Kako je prešlo 15 ranjenih, od kojih 15 teško.

Nevjerovalno, ali istinito.

Newyorski «Svjet» piše: U Nankingu (u Kinji) radnici, koji su zaposleni u načinama rukovoda, dobivali su mjesecno plaću 4 dolara. Žena zaposlena istinom poštom, u istim tvornicama, dobivala je jedan Solar mjesечно. Radnici plaćaju dnevno 10 cent za hrana. Tele se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Krava Mihaela Perka, seljaka iz Volčine kraj Sv. Leonarda u Sloveniji, oteilala je do sada nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Tele je oteheno mrtvo. Preparisano je i izloženo gledanju.

Darovi.

Na predlog starog Bezjaka sakupilo se na prijateljskom sastanku na Rimančićima (Peđrovici) za Djaciču Maticu lira 21. Darovali su: po 10 L: Stari Bezjak; po 5 L: Mate Milotić; po 4 L: Frane Lukež; po 1 L: Dragan Š. i Ante Milotić.

Da počasti uspoštenju svoje pokojne kume Ani Graklić, daruje dr. Pero Kirac L 25 za Djaciču Maticu.

Vivoda Jakov iz Z. za društvo «Prosveta», odjek za Istru, L 10; Zora Krulić L 2, Brčić Jure Brčići Roverija daruje za fond «Istarske Riječi» lira 15.0

Petrović Josip Rezančić Sanvicenti daruje za fond «Istarske Riječi» lira 15.

Zivilni plemeniti darovatelji! Ugledali se i drugi!

LISTNICA UREDNISTVA.

Dopisnicima iz Drage Mošćenice: — Primali smo istovremeno dva suprotna dopisa, jedan u prilog, a jedan proti tvornici. Oboje kaže, da im se imena ne objave. Budući da se radi o jednom sporu, koji se tiče samo Drage, a mi nismo dovoljno informirani o stvari, ne možemo da se zauzmemos ni za jednu ni za drugu stranu, a ne vidimo ni koristi od toga, kad će oblast već poslaši na licu mjesne komisije, koja će sama riješiti spor na osnovi danih izjava i ustanovljenih činjenica. Koje nove argumente bismo mi mogli da iznesemo? Čemu? S kakvom kompetencijom?

Molimo g. dopisnike, da uvaže ove razloge, koji nas priječ, da objavimo njihove dopise, također iz tehničkih razloga t. j. zbog nesigurnosti prostora i preobilja građiva.

Izdavač, direktor i odgovorni urednik: **IVAN STARÍ**

Tisk: **TISKARA EDINOST** U TRSTU

RESTAURANT „ŠKODA“ Trijajstici 54 opć. Matulji, loči izvrstna crna i bijela vina uz dobro domaću kuhinju.

DIMNIJČARSKOG NAUČNIKA dobrog počinjanja, starog od 14 do 16 god. primarni odmah. Franc Lapuh, dimničarski majstor, Idris 117 (Friuli).

KUPUJEMO i plaćamo po najvišim cijenama drva za ogrev, dveni uglej, hrasnja, hrislja, bukova debla, suhe pečurke, med, mlijeko, jaja, maslo itd. Kmetsko-Trgovačko Društvo, Trieste, via Raifšina 4.

UVAŽUJTE! U proširenoj te na novo uređenoj i zašljenoj trgovini **Matko Koren & Co.** u Pazinu (pred zavojom k stolnoj crkvi) dobijete najveći izbor izgoljene obuće za odrasle i djecu, u crnom i u boji sa svilim cijenama. Cipela zutih i crnih za muške, ženske i djecu; također od bijele kože (vakete) za radnju. Dalje svih vrsta ponuđenih klobuka, kapa, košulja, kravata, maramica, kišobrana, finog šteta, različitog končenog platna za radničke košulje i gace. Izraduju se odjela po mjeri. Cijene vrlo umjerene.

Neboder sa 63 sprata.

Gotovo kroz 20 godina palaća Woolworth ostala je u Newyorku bez takmaca sa svojim 55 spratima i 240 metara visine. Međutim ovaj rekord je danas ugrožen. Sada ima da se počne s gradnjom jednog gigantskog nebodera, najvećeg na svijetu, u ulici 42, kraj kolodvora Grand Central. Nova zgrada imat će 63 sprata. Približni trošak za izgradnju iznosiće 3 milijuna lira sterlinga, to jest više od 300 milijuna pomorskih kilita u historiji.

Kako da doživi 100 godina.

Imade li je to koje praktično sredstvo, da doživi ovo časno doba? Neki draguljar, portfelj Austriajac, Josef Christl, ostavio je svoju domovinu u 20 godini, te se nastanio u New-Yorku, gdje mu je posao dobro išao. Kad je počeo da stari, ako se ta riječ može upotrijebiti, za čovjeka kada što je bio on, rekao mu je liječnik, pronasjavši da njegove sile padaju. Slušajte me, odrećite se duhanu, inače ne odgovaramo ni zašto. Gospodin Christl poslušao je savjet, samo u misli. Nastavio je da puši dalje, što ga nije sprječilo da posvođuči kočnje vježbe, jer je doživio 100 godina. Naravno, da su ga pitali, kadašto je to već običaj u ovakvom prilikama, cima ima da zahvali svoj dugi život. Njegov odgovor nije bio komplikovan. U svom životu nije se da smetati nikakvom sistemom, nikakvom režimom, ne jedući i pijuci i spavajući ni više ni manje nego mu je bilo potrebno. Kod jednog uvijek je bio vina ili pive. Što se tiče duhanu, to izgleda, da je držao da nevelikost, koju mu je prouzročilo njegovo neživljivanje, biće mnogo nepričljivo uživanje.

Golemi požari ūuma.

Njemačke novine javljaju iz Berlina, da su se zadnje vrijeme pojavili goleme požari ūuma na njemačko-poljskoj granici. Izgorilo je oko 4000 hektara šume.

Kako javljaju iz Šipa, u kočanskom srezu, izgorjelo je selo Marićane. Djeca su se igrala žigljama i zapalio se plast sijena. Jak vjetar neglo je raširo požar, koji je zabavio prve kuće i takovom se brzinom raspratio, da ga prosto nije mogao da spasi svoje stanovište. Kako je prešlo 15 ranjenih, od kojih 15 teško.

Nevjerovalno, ali istinito.

Newyorski «Svjet» piše: U Nankingu (u Kinji) radnici, koji su zaposleni u načinama rukovoda, dobivali su mjesecno plaću 4 dolara. Žena zaposlena istinom poštom, u istim tvornicama, dobivala je jedan Solar mjesечно. Radnici plaćaju dnevno 10 cent za hrana. Tele se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Krava Mihaela Perka, seljaka iz Volčine kraj Sv. Leonarda u Sloveniji, oteilala je do sada nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Izgleda je, da eto nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Tele je oteheno mrtvo. Preparisano je i izloženo gledanju.

Darovi.

Na predlog starog Bezjaka sakupilo se na prijateljskom sastanku na Rimančićima (Peđrovici) za Djaciču Maticu lira 21. Darovali su: po 10 L: Stari Bezjak; po 5 L: Mate Milotić; po 4 L: Frane Lukež; po 1 L: Dragan Š. i Ante Milotić.

Nevjerovalno, ali istinito.

Newyorski «Svjet» piše: U Nankingu (u Kinji) radnici, koji su zaposleni u načinama rukovoda, dobivali su mjesecno plaću 4 dolara. Žena zaposlena istinom poštom, u istim tvornicama, dobivala je jedan Solar mjesечно. Radnici plaćaju dnevno 10 cent za hrana. Tele se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Krava Mihaela Perka, seljaka iz Volčine kraj Sv. Leonarda u Sloveniji, oteilala je do sada nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Izgleda je, da eto nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Tele je oteheno mrtvo. Preparisano je i izloženo gledanju.

Nevjerovalno, ali istinito.

Newyorski «Svjet» piše: U Nankingu (u Kinji) radnici, koji su zaposleni u načinama rukovoda, dobivali su mjesecno plaću 4 dolara. Žena zaposlena istinom poštom, u istim tvornicama, dobivala je jedan Solar mjesечно. Radnici plaćaju dnevno 10 cent za hrana. Tele se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Krava Mihaela Perka, seljaka iz Volčine kraj Sv. Leonarda u Sloveniji, oteilala je do sada nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Izgleda je, da eto nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Tele je oteheno mrtvo. Preparisano je i izloženo gledanju.

Nevjerovalno, ali istinito.

Newyorski «Svjet» piše: U Nankingu (u Kinji) radnici, koji su zaposleni u načinama rukovoda, dobivali su mjesecno plaću 4 dolara. Žena zaposlena istinom poštom, u istim tvornicama, dobivala je jedan Solar mjesечно. Radnici plaćaju dnevno 10 cent za hrana. Tele se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Krava Mihaela Perka, seljaka iz Volčine kraj Sv. Leonarda u Sloveniji, oteilala je do sada nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Izgleda je, da eto nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Tele je oteheno mrtvo. Preparisano je i izloženo gledanju.

Nevjerovalno, ali istinito.

Newyorski «Svjet» piše: U Nankingu (u Kinji) radnici, koji su zaposleni u načinama rukovoda, dobivali su mjesecno plaću 4 dolara. Žena zaposlena istinom poštom, u istim tvornicama, dobivala je jedan Solar mjesечно. Radnici plaćaju dnevno 10 cent za hrana. Tele se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Krava Mihaela Perka, seljaka iz Volčine kraj Sv. Leonarda u Sloveniji, oteilala je do sada nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Izgleda je, da eto nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Tele je oteheno mrtvo. Preparisano je i izloženo gledanju.

Nevjerovalno, ali istinito.

Newyorski «Svjet» piše: U Nankingu (u Kinji) radnici, koji su zaposleni u načinama rukovoda, dobivali su mjesecno plaću 4 dolara. Žena zaposlena istinom poštom, u istim tvornicama, dobivala je jedan Solar mjesечно. Radnici plaćaju dnevno 10 cent za hrana. Tele se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Krava Mihaela Perka, seljaka iz Volčine kraj Sv. Leonarda u Sloveniji, oteilala je do sada nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Izgleda je, da eto nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Tele je oteheno mrtvo. Preparisano je i izloženo gledanju.

Nevjerovalno, ali istinito.

Newyorski «Svjet» piše: U Nankingu (u Kinji) radnici, koji su zaposleni u načinama rukovoda, dobivali su mjesecno plaću 4 dolara. Žena zaposlena istinom poštom, u istim tvornicama, dobivala je jedan Solar mjesечно. Radnici plaćaju dnevno 10 cent za hrana. Tele se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Krava Mihaela Perka, seljaka iz Volčine kraj Sv. Leonarda u Sloveniji, oteilala je do sada nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Izgleda je, da eto nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Tele je oteheno mrtvo. Preparisano je i izloženo gledanju.

Nevjerovalno, ali istinito.

Newyorski «Svjet» piše: U Nankingu (u Kinji) radnici, koji su zaposleni u načinama rukovoda, dobivali su mjesecno plaću 4 dolara. Žena zaposlena istinom poštom, u istim tvornicama, dobivala je jedan Solar mjesечно. Radnici plaćaju dnevno 10 cent za hrana. Tele se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Krava Mihaela Perka, seljaka iz Volčine kraj Sv. Leonarda u Sloveniji, oteilala je do sada nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Izgleda je, da eto nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Tele je oteheno mrtvo. Preparisano je i izloženo gledanju.

Nevjerovalno, ali istinito.

Newyorski «Svjet» piše: U Nankingu (u Kinji) radnici, koji su zaposleni u načinama rukovoda, dobivali su mjesecno plaću 4 dolara. Žena zaposlena istinom poštom, u istim tvornicama, dobivala je jedan Solar mjesечно. Radnici plaćaju dnevno 10 cent za hrana. Tele se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Krava Mihaela Perka, seljaka iz Volčine kraj Sv. Leonarda u Sloveniji, oteilala je do sada nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Izgleda je, da eto nečuvano abnormalno stalo se 8 nogu, 2 glave, 3 oka, 3 uha i 2 repa. Tele je oteheno mrtvo. Preparisano je i izloženo gledanju.

Nevjerovalno, ali istinito.

Newyorski «Svjet» piše: U Nankingu (u Kinji) radnici, koji su zaposleni u načinama